

olnud Bilja sada, kui Egiptusse Maal.
Kui nüüd se Billi sai ärrasõdud, käsks
Israel ommad Bojad jälle minna seält
Bilja ostma. Siis tuli temma neljas
Boeg Juda (S. 184.), ja ütles omma Is-
sale: Kui sa meie noremat Wenda meie
Selsi annad, siis tahhame minna
sulle seält Leiba ostma; agga kui sa
tedda ei tahha meie kasa anda, siis
ei lähhe meie mitte sinna, sest se Mees,
kes selle üle on seätud, ütles meile
wägga kindlaste, et meie temma Silna-
de ette mitte ei piddand sama, kui meie
norem Wend meie kargas ei olleks (ja il-
ma temma teadmatta ei woinud ükski seäl
Bilja sada.)

S. 278. Israel ütles: Mikspärrast ol-
lete teie mulle sedda Kuria teinud, et teie
selle Mehhele teada andsite, et teil weel
üks Wend olleks? Nemma wastastd:
Se

Se Mees küsis wägga mele Suggulas-
te ja Selsi järrele; kas meie Issa weel
ellaks; kas meil weel üks Wend olleks?
ja meie räkisime sedda ülles, mis tõssi ol-
li: kas meie wõisime sedda möttelda, et
ta meid piddi käsima, meie Wenda sen-
na temma jure tua? Israel ei tahtnud
weel mitte, agga se se Nalg sundis neid
takka.

S. 279. Siis ütles Juda, kes omma
Wendadel Nouandjaks oli olnud, Jo-
seppit ärramüa (S. 242.): Anna Benja-
min meie kasa, siis löhheme senna Bilja
toma, et meie Ellusse jame, ja et sinna
isse, ja meie omma wäetima kastege mit-
te Nalga ei sure; minna ollen temma eest
Käemees; ja minno Käest pead sa tedda
noudma: kui ma tedda sinno Käste tag-
gasi ei to, ja ei sada tedda seie so Silma
ette jälle seisma, siis olga ma sinno ees
süallune keige omma Ello: Aja! Sest kui
meie